

Дзіцячая Мастацтва

Год выдання 37-ы
№ 26 (2283)
29 сакавіка 1968 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР

АД СЭРЦА ДА СЭРЦА

Ён заўсёды з намі — наш Горкі, наш любімы пісьменнік, настаўнік. Яшчэ і адна раз пераканаліся мы, як любяць і ведаюць яго ўсе працоўныя, у гэтыя дні, калі ўсё савецкае краіна адзначае 100-годдзе з дня яго нараджэння...

Масква. Красная плошча, 27 сакавіка кіраўнікі Камуністычнай партыі і Саветаў уладаў ўсклалі вянкі да Крамлёўскай сцяны, дзе пахаваны заснавальнік савецкай літаратуры. На стужках вянкі надпіс: «Ад ЦК КПСС, Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР і Савета Міністраў СССР Аляксей Максімавічу Горкаму».

Вянкі ўсклалі таварышы Л. І. Брэжнёў, Г. І. Воранаў, А. П. Кірыленка, А. М. Касыгін, К. Т. Мазураў, М. В. Падгорны, Д. С. Палянскі, А. Шалопін, Ю. У. Андропав, В. В. Грышын, П. Н. Дземічэў, Д. Ф. Усцінаў, І. В. Капітонаў, С. Д. Кулакоў, Б. М. Панамароў, М. С. Саломонцаў.

Плошча Беларускага вакзала. Сюды да помніка пралетарскаму пісьменніку баскомным патокам ідуць людзі, каб аддаць даніну любові і павагі Бурасейнаму рэвалюцыі. Да пачатку пераходнага перыяду ад урада Расійскай Федэрацыі, МГК КПСС і Маскветы, Саюза пісьменнікаў СССР, Саюза пісьменнікаў РСФСР, Маскоўскага аддзялення Саюза пісьменнікаў РСФСР.

Дэлегацыя пастаняючага прадстаўніцтва БССР у Маскве ўсклала вянкі з надпісам: «Вялікаму пралетарскаму пісьменніку Максіму Горкаму ад працоўных Беларускай ССР».

28 сакавіка ў Крамлёўскім Палацы з'ездзе адбыўся ўрачысты вечар, прысвечаны знамянальнай даче. У прэзідыум—кіраўнікі Камуністычнай партыі і Саветаў уладаў, а таксама члены Усесяюзнага юбілейнага камітэта.

Перш чым адрыць урачыстае падсцяжкі, сакратар праўлення СП СССР К. Федзін гаворыць:

— У гэты светлы вясновы дзень на нашу зямлю прыйшоў смутак. Загінулі Герой Савецкага Саюза, першы лётчык-касманаўт Юрый Аляксеевіч Гагарын і інжынер-палкоўнік Уладзімір Сяргеевіч Сяргюгін.

Прысутныя ўшанавалі памяць трагічна загінуўшых герояў ўстаанам.

Устааннае слова пра Бурасейна рэвалюцыі А. М. Горкага зрабіў К. Федзін. «Слова аб Горкім» сказаў Л. Ляонаў.

На вечары выступілі Л. Сабалеў, М. Бажан, А. Ціханав, А. Айтматаў, К. Купар, А. Суркоў, брыгадзір электраэнергетычнага заводу «Чырвоная Сормова» (гор. Горкі) В. Пайчышкаў, народная артыстка СССР А. Тарасова і іншы.

Ва ўрачыстых удзельнічалі госці з Валгары, Влікарэтаніі, Венгрыі, Дэмакратычнай Рэспублікі В'етнам, Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі, Індыі, Канады, Мангольскай Народнай Рэспублікі, Палістана, Польшчы, Румыніі, Францыі, Чэхаславакіі, Швейцарыі, Югаславіі, Японіі.

МІНСК. 27 сакавіка ў памяшканні Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балета адбыўся ўрачысты вечар.

У гэліны сцэны партрэт А. М. Горкага.

За сталом прэзідыума — сакратар ЦК КПБ С. А. Пялігоў, першы сакратар Мінскага абкома КПБ І. Я. Паялюк, старшыня Камітэта народнага кантролю БССР А. А. Смірноў, першы сакратар ЦК ЛКСМБ

Г. М. Жабіцкі, намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР І. Ф. Клімаў, намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР, старшыня Дзяржаплана БССР П. Л. Коханав, сакратар Мінскага абкома КПБ А. Ц. Караткевіч, міністр асветы БССР Р. Я. Кісялёў, міністр культуры БССР М. А. Мінковіч, старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў БССР па рэдакцыянаму і тэлебачанню В. П. Палескі, сакратар Мінскага гаркома КПБ В. Я. Лежалеў, пісьменнікі П. Броўка, Я. Брыль, П. Глебка, К. Крапіва, А. Куляшоў, М. Калачынскі, І. Мележ, А. Макаўнак, А. Асіпенка, П. Паньчэнка, П. Пестрак, М. Ткачоў, І. Шамякіна і іншыя.

Вечар адкрыў першы сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў БССР Максім Танк.

З дэкламацыя «Сусветная веліч А. М. Горкага» выступіў доктар філалагічных навук Ф. Куляшоў.

На ўрачыстым вечары выступілі таксама народны пісьменнік Беларусі К. Крапіва, народная артыстка БССР А. Клімава, майстар заводу спецыяльнага і тэхналагічнага абсталявання А. Казлоў, студэнтка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна Яўгена Янішчыц. Сваю вершы, прысвечаныя А. М. Горкаму, прачыталі Піліп Пестрак і Генадзь Бурэйкі.

Пасля ўрачыстасці быў дадзены вялікі сцягоны канцэрт.

НЕГАРЭЛАЕ. У дзень стагоддзя з дня нараджэння А. М. Горкага тут адбылася ўрачыстая цырымонія адкрыцця мемарыяльнай дошкі.

Першы сакратар Дзяржінскага райкома КПБ А. Юргенсон наркотым устунным словам адчынае мітынг. Максім Танк здымае белее пакрывава на ўстаючай сцяжы вакзала. Залатымі літарамі на ёй высечаны словы: «Тут на станцыі Негарэлае тройчы — у 1928, 1929 і 1931 гадах працоўныя Беларусі сардэчна сустракалі і віталі вялікага пралетарскага пісьменніка А. М. Горкага».

На мітынг выступілі Янка Брыль, пэрсанальнік З. Абрашкевіч, дырэктар Негарэлаўскай сярэдняй школы Е. Сямашка, пісьменнік П. Пестрак.

ГОМЕЛЬ. У абласным тэатры сабраліся прадстаўнікі прадпрыемстваў і навуцальных устаноў горада, каб ушановаць памяць аб вялікім пісьменніку і чалавеку. Вечар адкрыў сакратар гаркома партыі Б. Тамашоў.

З дэкламацыя «Аб уплыве Горкага на беларускую літаратуру» выступіў доктар філалагічных навук П. Ахрыменка. Аб Горкім-драматургу раскажа старшыня абласнога аддзялення БТА Л. Эльстон. Сямімі ўрачыстымі аб горкаўскіх творах падзяліўся электраэнергетычнага заводу электраапаратуры В. Каваленка. У заключэнне вечара калектыў абласнога драматычнага паказу спектакль па п'есе А. М. Горкага «Машына».

МАГІЛЕЎ. Гарадскі камітэт КПБ, абком прафсаюза работнікаў культуры, аддзяленні тэатральнага таварыства і Саюза пісьменнікаў правалі вялікі ўрачысты вечар. Аб жыцці і творчасці пісьменніка расказалі настаўніца Л. Каплон, пісьменнік С. Шушкевіч, сакратар гарадскага камітэта ЛКСМБ У. Стенкевіч. Пэст В. Матэвушэ прачытаў свае вершы, прысвечаныя М. Горкаму.

ВЯЛІКІ ПЕДСАВЕТ РЭСПУБЛІКІ

25 і 26 сакавіка 1968 года ў Мінску праходзіў з'езд настаўнікаў рэспублікі. На свой вялікі педагагічны савет сабраліся пасланцы 113-тысячнага беларускага настаўніцтва, слаўнага сваімі традыцыямі, сваімі поспехамі ў выхаванні маладога пакалення.

Да ўдзельнікаў з'езда і ў іх асобе да ўсіх работнікаў народнай асветы рэспублікі звярнуліся з прывітаннем Цэнтральны Камітэт Кампартыі Беларусі, Прэзідыум Вярхоўнага Савета БССР і Савет Міністраў Беларускай ССР. У прывітанні была адзначана роля беларускага настаўніцтва ў ажыццяўленні сацыялістычных пераўтварэнняў, культурнай рэвалюцыі, прапаганда ідэй марксізма-ленінізма, у навуцанні і камуністычным выхаванні моладзі. Сваёй высакароднай працай, беззаветным служэннем народу работнікі асветы заваявалі ў яго велізарны аўтарытэт, заслужылі шырокую падзяку савецкіх людзей.

З вялікай увагай з'езд заслухаў даклад міністра асветы БССР Р. Я. Кісялёва «Аб павышэнні ролі школы ў камуністычным будаўніцтве». Докладчык прывёў пераказнаву лічбы, якія характарызуюць развіццё народнай асветы ў рэспубліцы. Колькасць толькі агульнаадукацыйных школ складала зараз 12.394. У вышэйшых, сярэдніх спецыяльных, прафесіянальна-тэхнічных вучылішчах і школах займаецца 2125,5 тысячы чалавек. У рэспубліцы створана шырокая сетка палітэй і дамоў пісьму, станцыяў юннатву і юных тэхнікаў; трыстаў, дзіцячых спартыўных школ. 312 пазашкольных устаноў ахопліваюць больш 150 тысяч вучняў.

Докладчык гаворыць, што дзяржава працягвае вялікі клопат аб падрыхтоўцы высокаадукаваных педагагічных кадраў. У нашай рэспубліцы зараз працуе звыш 113 тысяч настаўнікаў, 1504 работнікаў народнай асветы прысвоена ганаровае званне заслужанага настаўніка БССР, 409 чалавек узнагароджаны ганаровымі граматамі і граматамі Вярхоўнага Савета БССР.

Міністр падрабязна асвятліў розныя аспекты арганізацыі навуцальнага працэсу ў школе, спыніўся на задачах, што ставяцца перад работнікамі народнай асветы.

Аб ганаровай місіі настаўніка, аб яго адказнасці за фарміраванне камуністычнага светлагледдзя маладога пакалення гаварылася ў час спракчу, у якіх прынялі ўдзел дэлегацы і госці з'езда.

— Да з'езда настаўнікаў, — сказаў у сваім выступленні пэст Максім Танк, — прыквана ўвага самых шырокіх колаў нашай грамадскасці, бо пытанні, якія ён абмяркоўвае, адносяцца да вельмі важных пытанняў выхавання нашай маладой змены, якой выпадзе найбольш шчыра, справу будаўніцтва камунізму. Выхаванне моладзі — справа велізарнага значэння. Яно патрабуе самай пільнай увагі ўсёй нашай грамадскасці, бо ад яго будзе залежаць, у якія рукі мы даверым станок, плук і зброю, нешы дасягненні ў эканоміцы, навуцы, культуры, у якія рукі перададзім будучыню сваёй краіны...

Прамоўца падкрэсліў, што ёсць шмат агульнага ў рабоце літаратара і настаўніка, што, з асцяродка з'езд настаўнікаў выйшла большай частка беларускіх пісьменнікаў.

— Задачы, якія ставіла перад намі партыя, — сказаў у заключэнне Максім Танк, — мы зможам лепш і хутчэй вырашыць толькі ў тым выпадку, калі будзем вырашаць іх разам.

Пра мялёўку, але адказную і ганаровую працу настаўніка добра сказаў з трыбуны з'езда галоўны рэдактар Беларускай Савецкай Энцыклапедыі народны пэст Вялікі Пятруся Броўка.

— Я разумю вашу працу, таварышы настаўнікі. Яна цяжкая. У гэтай справе важна кожнае ваша слова, кожнае агучэнне, запэвады ў дзіцячыя сэрцы.

Я жадаю, каб гэты агучэнні разгараўся, каб ён ператварыўся ў поўную любові да сваёй зямлі, да свайго народа, да сваёй улады, да ленынскай партыі.

З вялікай прамавай на з'ездзе выступіў міністр асветы СССР М. А. Пракоф'ев. Цёпла, сардэчна віталі з'езд беларускіх настаўнікаў прадстаўнікі настаўніцкай грамадскасці брацкіх рэспублік нашай Радзімы.

З'езд выбраві дэлегацый у Усесяюзнае з'езд настаўнікаў.

З вялікім удзімам дэлегацы з'езда прынялі зварот да ўсіх настаўнікаў, работнікаў народнай асветы, бацькоў і грамадскасці рэспублікі.

(Па матэрыялах БЕЛТА)

АД ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПСС, ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР І САВЕТА МІНІСТРАЎ СССР

Цэнтральны Камітэт КПСС, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савет Міністраў СССР з глыбокім жалем паведамаюць, што 27 сакавіка 1968 года ў выніку катастрофы пры выкананні трэніровачнага паляту на самалёце трагічна загінуў першы ў свеце пакарцель космасу, праслаўлены лётчык-касманаўт СССР, член КПСС, дэпутат Вярхоўнага Савета СССР, Герой Савецкага Саюза, палкоўнік Гагарын Юрый Аляксеевіч.

У гэтай авіяцыйнай катастрофе загінуў камандзір авіяцыйнай часці, член КПСС, Герой Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнік Сяргюгін Уладзімір Сяргеевіч.

Цэнтральны Камітэт КПСС, Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР і Савет Міністраў СССР выказваюць глыбокае спачуванне сем'ям і родным загінуўшых таварышаў.

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КПСС

ПРЭЗІДЫУМ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР

САВЕТ МІНІСТРАЎ СССР

Ю. А. ГАГАРЫН.

У. С. СЯРГЮГІН.

ПЕРШЫ ЛЁТЧЫК-КАСМАНАЎТ, ГЕРОЙ САВЕЦКАГА СЯЮЗА Юрый Аляксеевіч ГАГАРЫН

27 сакавіка 1968 года пры выкананні трэніровачнага паляту на самалёце трагічна загінуў першы лётчык-касманаўт СССР, член КПСС, Герой Савецкага Саюза, дэпутат Вярхоўнага Савета СССР, член ЦК ВЛКСМ, палкоўнік Юрый Аляксеевіч Гагарын.

У росквіце творчых сіл абарваўся жыццё першага пакарцеля космасу, вернага сына Камуністычнай партыі і савецкага народа.

Юрый Аляксеевіч Гагарын нарадзіўся 9 сакавіка 1934 года ў сяле Клужына Гужаўскага раёна Смаленскай вобласці ў сям'і калгасніка.

У 1951 годзе ён закончыў у агульнай рамеснай вучылішчы ў Лубярыні і аднаасова школу работнікаў моладзі, пасля чаго быў накіраваны ў Саратаўскі індустрыяльна-тэхнікум, вучоў у якім таксама закончыў паспяхова.

З юных гадоў Юрый Аляксеевіч марыў стаць пілотаў Краіны Савецкай. Любоў да авіяцыі прывяла яго спачатку ў Саратаўскі авіяклуб, а затым у Чкалаўскае ваенна-авіяцыйнае вучылішча лётчыкаў. Паспяхова скончыўшы вучылішча, з 1957 года ён служыў у часці знішчальнай авіяцыі Чырвонасцяжнага Паўночнага флоту.

Як лётчык-таланціва і мужных адліччы-знішчальнікаў Ю. А. Гагарын быў залічыў у атрад касманаўтаў. Тут найбольш ярка раскрыў яго выдатныя якасці. Высокае ўсведамленне грамадскага абавязку, выключная працавітасць і настойлівасць, смеласць і энтузіязм лётчыка-знішчальніка Юрыя Аляксеевіча ў кароткія тэрміны ў касманаводстве адоўж складаную асабістую тэхніку, паспяхова выканавіў вялікую праграму спецыяльнай, лётнай і парашутнай падрыхтоўкі.

Імяна яго Радзіма і партыя дзяржалі зрабіць першы ў гісторыі касманаводства паёт у космас.

У памяці савецкіх людзей, усяго чалавецтва назавсёды заставацца пранікнёныя словы, сказаныя ім перад першым касмічным стартаў: «Мне хочацца прысвяціць гэты першы касмічны паёт людзям камунізма — грамадства, у якое ўжо ўстапае наш савецкі народ і ў якое, я ўпэўнены, уступяць усе людзі на зямлі».

12 красавіка 1961 года ўпершыню ў свеце грамадзянін Савецкага Саюза Ю. А. Гагарын на касмічным караблі «Сход» зрабіў паёт вакол зямнога шара і паспяхова вярнуўся на зямлю.

12 красавіка 1961 года ўпершыню ў свеце грамадзянін Савецкага Саюза Ю. А. Гагарын на касмічным караблі «Сход» зрабіў паёт вакол зямнога шара і паспяхова вярнуўся на зямлю.

Гэта была бяспрыкладная перамога чалавека над сіламі прыроды, найвялікшая слава навуцы і тэхнікі, трыумф чалавечай розуму.

Выдатны подзвіг Ю. А. Гагарына быў на заслугу ацэнены савецкімі народам і народам усяго свету. Яму было прысвоена высокае званне Героя Савецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна і медалі «Залатая Зорка». Ён быў удастоен таксама вышэйшых узнагарод многіх замежных дзяржаў.

Як лётчык-касманаўт Ю. А. Гагарын іспытаны ўдасканалы сваё майстэрства, быў настолькім і страсным даследчыкам, усяго новага ў авіяцыйнай і касмічнай тэхніцы. Ён прымаў непасрэдна і самі актыўны ўдзел у абудыні і трыюмфальна выхадзе касманаводства, кіраўніцтва палятамі касмічных караблёў, умела перадаваў вопыт сваім таварышам, чым здабыў імя пераможца камунізма.

боў і найглыбейшую павагу ў сям'і і касманаводства. У 1968 годзе ён з аднавай закончыў Ваенна-паветравую інжынерную акадэмію імя Жукоўскага.

Ю. А. Гагарын вёў вялікую грамадска-палітычную працу, быў палыманым прапагандыстам, сустракаўся з сотнямі тысяч людзей многіх краін свету і ўсюды нес словы праўды аб нашай вялікай Радзіме, аб дасягненнях савецкага народа ў асваенні космосу.

Усе, хто ведаў Ю. А. Гагарына, назавсёды захаваюць у сваіх сэрцах аб ім памяць як аб выдатным душыстым чалавеку, уважлівым таварышу і добрым сяніну. Высокая партызанская дысцыплінаванасць, бездакорнае выкананне вайскавага абавязку былі характэрнымі рысамі яго характара.

Трагічная гібель Юрыя Аляксеевіча Гагарына глыбокім бодем адліччына ў сэрцах мільёнаў і мільёнаў людзей нашай краіны і ўсяго зямнога шара.

Светлая памяць аб выдатным сыне савецкага народа, першым у свеце пакарцелю космасу, выдатным камуністам, багатым сабра і таварышам назавсёды захаваецца ў нашых сэрцах.

Яго яркае жыццё з'яўляецца для ўсіх савецкіх людзей прыкладам беззапавяжнага служэння Айчыне, гераізму і мужнасці, будзе кіраваць іх на новыя дасягненні ў імя пераможца камунізма.

ВІНШУЕМ З УЗНАГАРОДАЙ!

За заслугі ў развіцці беларускай савецкай літаратуры і ў сувязі з п'ядэсяцігоддзем з дня нараджэння Савета Міністраў Вярхоўнага Савета БССР пісьменнік Вячаслаў Мікала Гаврышчын узнагароджан Ганаровай Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

За п'ядыную літаратурную дзейнасць і ў сувязі з п'ядэсяцігоддзем з дня нараджэння Савета Міністраў Вярхоўнага Савета БССР пэст Павел Кузьміч узнагароджан Ганаровай Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

За заслугі ў развіцці беларускай вывучальнага мастацтва і ў сувязі з п'ядэсяцігоддзем з дня нараджэння Уназам Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР народны мастак Беларускай ССР Аляксей Канстанцінавіч Глебаў узнагароджан Ганаровай Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Сбілетка Міжнародны дзень тэатра — 27 сакавіка — адзначаўся адначасова са 100-годдзем з дня нараджэння Максіма Горкага, чыя драматургія зрабіла вялікі ўплыў на сучасную культуру XX стагоддзя.

Наша савецкая мастацтва сустраля свят тэатра значнымі здабыткамі: артыстычным калектывам пачаўся міжнародны драматычны фестываль, творы прагрэсіўных замежных аўтараў і, вядома, навіны драматургаў нашай шматнацыянальнай краіны.

Дарэчы, Савецкі Саюз — сама вялікая тэатральная дзяржава, якая лічыцца каля 300 дзяржаўных музычных і драматычных тэатраў, 100 тысяч чалавек і 43 тэатры кожна гледаць, тысячы народных і самадзейных калектываў. Больш год толькі спектаклі прагрэсіўных тэатраў наведваюць у СССР кожны з 100 мільёнаў гледачоў.

Пачаснае месца ў сямі тэатрах Савецкай Радзімы займаюць беларускія калектывы. Лепшыя спектаклі нашай сцэны вядомы майстроў сцэнамі рэспублікі. Мы ганарымся імямі такіх выдатных майстроў сцэнамі, як У. Уладзімірскі, І. Мірошчын, У. Навоўчыч, Г. Глебаў, В. Платонаў, А. Александровіч, А. Ільінін, У. Галубок, Л. Рахленка, І. Ждановіч, А. Кістаў, М. Звядоўчыч, К. Самінаў, Л. Рынцаў, В. Галіна, М. Міцкевіч, А. Шаўчэг, І. Шаўчэг і многія іншыя. Развіццё лепшых нацыянальных традыцый і ўзнімае ўзровень тэатральнай культуры і наша таленавітая творчая моладзь.

Прэзідыум Беларускага тэатральнага аб'яднання ў сувязі з Міжнародным днём тэатра наладзіў агляд лепшых спектакляў, паказаных у рэспубліцы да 50-годдзя Настрычання і 100-годдзя з дня нараджэння М. Горкага. Вядучы ацэры і рэжысёры, крытыкі, мастацтвазнаўцы сталіны выяздзілі на прэміі і знаміліся з лепшымі работамі абласных калектываў, абмяркоўвалі прадстаўленні разам з іх удзельнікамі. Устаноўлены спецыяльныя дыпламы і грашовыя прэміі за лепшую рэжысуру, ацэры і работы і мастацкае афармленне спектакляў.

Заўтра ў Доме мастацтваў адбудзецца вечар, прысвечаны VII Міжнароднаму дню тэатра, і адрыецца выстаўна «Драматургія Горкага на беларускай сцэне».

У. СТЭЛЬМАХ,
намеснік старшыні праўлення БТА.

ПРЫСВЯЧАЕЦА ТЭАТРУ

Дзянькі выдаліся, як па заказу — цёплыя, сонечныя. На тэатра хлопчыкаў і дзяўчынак радасць: у дні вясновых канікул яны таспадары ў палацах і клубах, тэатрах і кіно.

Лепшы ў Мінску дзіцячы кінатэатр «Пілет», фэс рэфым-поўна. Сёння тут сустрачаў з пісьменнікамі.

— Выступае Анатоль Асцяжка, аўтар любімай дзіцячай кнігі «Прыгоды дэда Міхалы». Пэст расказвае, як напісаў гэтую кнігу, калі быў у партызанах. Іван Науменка апабамі школьнікаў з гісторыяй сваёй кнігі «Вайна калы Цітавай коланкі». Пэст-пэсеннік Адам Русак чытае вершы з новай кніжкі «У Буслоўшчы». У госці да мініскіх школьнікаў прыхаў таксама ўкраінскі пэст Пятро Гарышкі.

Вялікае свята дзіцячых кнігі адбылося і ў Палацы культуры прафсаюзаў. Тут са школьнікамі сустраля Эдзі Агнйчэў. Яўліга Вяганская, Алякс Пальчэўскі. А пэст у фэс палаца пісьменніка давалі аўтарытэты.

Маленькая дзіцячына з блякітым банчыкам прасяў Эдзі Сямёнаў Агнйчэў: Падлішыце мне вашу кніжычку.

Пэстэса падлісае кнігу і з усмешкай пэстэс:

КНІЖЧЫНЫ ІМЯНЫНЫ

— А ці ўмееш ты чытаць? — Трошкі ўмею, але не дужа. Дык жа мне мамка чытае...

Маладая маці стаіць збоку ў усміхненні.

У мініскіх школах за час тыдня выступілі Янка Брыль, Мікола Абрамчык, Мікола Ткачоў, Эдуард Валасевіч, Алякс Сявер, Уладзімір Шышкі, Герой Савецкага Саюза Р. Мазульскі.

Галіну Васілеўскую запрасілі да сябе ў госці школьнікі Ружан. Мікола Арочка паехаў у родны Саліны. Аляксандр Лазыня і маладая пэстэса Яўгена Янішчыц выступілі перад вучнямі Асіповіч. Алена Коўб і Галіна Васюкова гасцілі ў школьнікаў Барысава.

Агульнагарадскі літаратурны вечар, прысвечаны тыдню дзіцячых кнігі, адбыўся ў памяшканні Магілёўскага абласнога тэатра. У ім прынялі ўдзел Васіль Матэвушэў, Аляксей Пісін, Станіслаў Шушкевіч, Георгій Шылоўіч, Мікола Чарнышэў.

Пісьменнікі пабываюць у час школьных канікулаў у Пінску, Маладзечна, Барыўску, Слуцку, Салігорску. Юныя чытачы чакаюць іх.

Міхась СКРЫПКА.

Герой Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнік Уладзімір Сяргеевіч Сяргюгін

Пры выкананні сумесна з лётчыкам-касманаводам СССР Ю. А. Гагарыным трэніровачнага паляту на самалёце ў авіяцыйнай катастрофе трагічна загінуў член КПСС, Герой Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнік Уладзімір Сяргеевіч Сяргюгін.

Пайшоў ад нас адзін з выдатных савецкіх лётчыкаў. Усё яго жыццё было прысвечана справе служэння нашай Радзіме, справе ўмацавання яе Узброеных Сіл.

У С. Сяргюгін нарадзіўся ў Маскве ў 1922 годзе. Пасля заканчэння сярэдняй школы ў 1940 годзе ён добраахвотна ўступіў у рады Савецкай Арміі і запарываецца ў Тамбоўскую ваенную авіяцыйную школу пілотаў. З 1943 года У. С. Сяргюгін на франтах Вялікай Айчыннай вайны. Як лётчык-штурман, ён паказаў сабе ў бах умелым, мужным і храбрым воінам. За ўзорнае выкананне багавых заданняў яму было прысвоена высокае званне Героя Савецкага Саюза.

Пасля вайны У. С. Сяргюгін скончыў Ваенна-паветравую інжынерную акадэмію імя Жукоўскага. З 1953 года Уладзімір Сяргеевіч працуе лётчыкам-выправавальнікам. За гэтыя гады ён правёў серыю адназначных выправаванняў, пакарцаў сабе вопытным лётчыкам і адукаваным інжынерам. У апошні час У. С. Сяргюгін камандаваў авіяцыйнай часцю. Усе свае вельмі і багаты вопыт, уесь запал сваёй душы ён шпэдра аддаваў любімай справе, быў умелым настаўнікам крылатых моладзі. Уладзіміра Сяргеевіча вызначалі пастаняючая прага ведаць, імкненне да новага, яшчэ нявяданага, настойлівасць і

Герой Савецкага Саюза, інжынер-палкоўнік Уладзімір Сяргеевіч Сяргюгін

мэтавакіраванасць у рабоце. Інтэрасы справы, інтарсы народа ён заўсёды ставіў вышэй за ўсе. У. С. Сяргюгін прымаў актыўны ўдзел у грамадска-палітычным жыцці, карыстаўся вялікай павагай і любоўю ўсяго асабовага састава.

Радзіма высокая ацаніла яго заслугі: ён быў узнагароджан васьмі ордэнамі і многімі медалямі Савецкага Саюза.

Светлая памяць аб слаўным савецкім сокале, верным сыне Камуністычнай партыі і савецкага народа Уладзіміру Сяргеевічу Сяргюгіне назавсёды захаваецца ў нашых сэрцах.

Л. Брэжнёў, Г. Воранаў, А. Кірыленка, А. Касыгін, К. Мазураў, А. Пельш, М. Падгорны, Д. Палянскі, М. Суслаў, А. Шалопін, П. Шалест, Ю. Андропав, В. Грышын, П. Дземічэў, Д. Кунаеў, П. Машараў, В. Мжаванадзе, Ш. Рашыдаў, Д. Усцінаў, У. Шчарбіцкі, І. Капітонаў, Ф. Кулакоў, Б. Панамароў, М. Саломонцаў, М. Байбакоў, В. Дымышын, М. Яфрэмаў, В. Кірылін, М. Лясечка, В. Навікаў, І. Новікаў, Л. Смірноў, М. Ціханав, А. Грчка, М. Келдыш, П. Дземічэў, І. Якубоўскі, М. Захарав, А. Епішаў, С. Сякалоў, К. Вршчынін, Н. Крылоў, С. Гаршкоў, Н. Савінін, І. Сарбін, В. Канатоп, С. Паўлаў, С. Рудзкіна, І. Мароз, Н. Каманін, А. Благанравав, Л. Сядоў, В. Парын, В. Нікалава-Церашкова, Г. Цітоў, А. Нікалаў, П. Паповіч, В. Быкоўскі, К. Фэацкістаў, Б. Ягораў, П. Бяляеў, А. Ляонаў.

Гэты здымак наш фотанарэспандэнт Ул. Крун зрабіў у аддзеле дзіцячых кнігі Цэнтральнай выгані Мінска. У дні вынічных ім'янаў тут асабіва многа юных паунуіноў.

«Мікалай Баўман»

Гэта фільм пра рыцара рэвалюцыі, чалавечы палымнага сэрца, крылатата розуму і вільнай любові да народа...

«Фокуснік»

Наша галоўная задача, — гаворыць рэжысёр-пастаноўшчык Пётр Гадароўскі, — паказаць чалавечыя ініцыятыўныя моманты жыццёвым нягодам заставіць сумленныя, арганічна не можа праста соўвацца. На мой погляд, сцэнарыі А. Валодзіна вельмі сучасныя, вельмі важныя, таму што ў некаторых людзях яшчэ садыць мікробы прастасавальнасці.

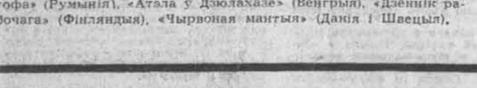
«Першы кур'ер»

Уладзіміра Рацэптарэ — акцёр Ленінградскага Вялікага драматычнага тэатра добра ведае іх німаверна. Ён здамаўся ў фільмах «Лябодзеў і Лебодзева», «Тата, скарці!»...

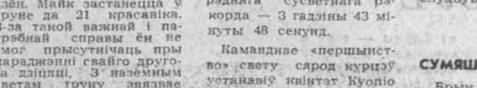
«Тоццянін дзень»

Фільм прысвечаны рэвалюцыйнай моладзі Петраград. У цэнтры ініцыятыўнага — Тацяна Агібей (праобразам — Ляля Палей) — першага старшынцы Сацыялістычнага саюза моладзі.

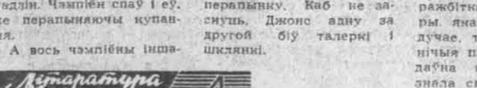
«Дурэн з дурняў»

Француз, які ўпершыню стаў тэатральным «Дурнем з дурняў», не ўдалося ўтрымаць лаўры. Неўдаванне адно індэкс праставіў паказваць яго на экраны, сёння ў канале, якая кінула гадзіну.

«Таксама чэмпіён»

Пётр Шэл, афіцыйны кінажурналіст, усталяваў новы рэкорд: 167 гадзін і 53 хвілін у выхадны дзень. Чэмпіён спаў і ён пераключыў кураны.

«Дурэн з дурняў»

Пятніца, 29 сакавіка 1968 года

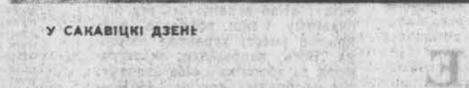
Казенныя царэўны з другога складу, не зацягваюць у рэпетыцыі, накінулі пелітоў. Стужка мелаток — тэрыторыя рэжысёра. Да прэм'еры адін дзень.

На вешалках — гронкі экзатычных убораў. Музыкалы аркестра зварываюць услухавацца ў галасы трамбонаў і саксафонаў. Дарэмна шумяць «спаконінае» вукіна. Калі дары залюлілі, юнакі і дзяўчаты ў спартыўныя трыко. За кулісамі — атмосфера свята, карнавала. Васілеа аўдэіа, але без мітусні. Ніхто не павышае голасу, усе карэктныя і дэкаваты.

У цэнтры пляцоўкі — мікрафон. Каля яго галоўны балетмайстар Ілья Вішэбоў і рэжысёр Валодзіна Шахтман-Паўлава. Каманды, папараці, узаканні карэбалету (у Мінску пляцоўка значна большая за звычайную) — дэкладныя, добраабрабленыя, спаконны.

Нягледзячы на генеральны рэпетыцыі вынікі цыклае ўзруліе аб паказе: многія дзеянні ў паўночна, селісты «спрабуецца» канік, рытм разарваны.

Але аб каларытным афармленні спектакля меркаваць можна. (Бога каларыя вяртыліся манасці, якую ўшыў фільм кінастудыі Імя Дарэжнікі «Зорка балета» акцэсілае дарэжнікі). Ад снежнай крутаверці ў пачатку балета

«У сакавіцкі дзень»

Пачатак новага года быў адзначаны ў Парыжы некалькімі прэм'ерамі новых французскіх фільмаў. Натуральна, навінік не амаглі адціснуць усе зарубежныя стужкі. З поспехам тут ідзе «Звычайны фанізм» М. Рома, які выклікаў шырокае і ажыўленае дыскусію ў прэсе.

Не сыходзяць з экрану амерыканскія фільмы жахаў. Але яны ўжо надалучылі публіцы, якая ўсе больш пачынае аддаваць перавагу разумным сэнсарам, цікавым рэжысёрам, выдатным акцёрам. Гэтым самым тлумачыцца тая жывая цікавасць, якую ачынным кінапрэм'ерам выклікаў у публіцы і крытыцы.

Найболей «сумнага» была прэм'ера фільма «Бенжамэн» рэжысёра Мішэля Дэвіля, толькі што адзначанага прэміяй Луі Дэллюка. Гэта прэм'я за лепшы аўчынны фільм года была ўстаноўлена ў Францыі ў 1937 годзе ў гонар журналіста Луі Дэллюка (1890—1924 г.) — заснавальніка французскай кінакрытыкі. Па сваёму значэнню яна прэміявацца ла Гаўраўскай прэміяй у літаратуры.

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Бенжамэн» — пятні фільм Дэвіля. Першы чым стаць рэжысёрам, Дэвіль доўгі час праправаў асістэнтам пастаноўшчыка. У 1960 годзе ён паставіў свой першы самастойны фільм «Сенія ўвечары або ніколі» з удзелам Аліны Карыны. Пазней ён стварыў такія карціны, як «Лудоўная хлуселька» (1962 г.) і «3-я жанчына» (1963 г.). Усе гэтыя стужкі неслі адбітак мінулага і пераключылі на стылю, на тоні і нават сюжэты з тэорыі Марыя і Міоэ. У работах Дэвіля ўвесь час адчуваецца схільнасць да старчын, імкненне як бы зірнуць назад. У апошняй карціне рэжысёр, якому ўсё крытыка лаўно ўжо праждавала «парадзінае з XVIII стагоддзем», пераносіць дэяніе ў далёкае мінулае, у ста-

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

Тэмперamentны дуэт Лісі (майстар спорту СССР Т. Чарадава) і Лесавіка (Б. Чарадаў), якія эпізодычна выхад В. Пушкіна ў ролі Медеведзя, вельмі танец дэдука, тройкі, сонечны танец у славу Ярылы (заклі пошма на касцюмах і ў малюнку танца) — усё, што ў рэпетыцыі распадалася на фрагменты, раптам стала адзіным словам.

Усе працавала на спектаклі — нават невялікая прэстора за заслонай. Звычайны выхад з дапамогай цаневай пракцыі і падсве-

так ператварыўся ў яшчэ адну сцэнічную пляцоўку, якая стварае ўражанне перспектывы, — другі план для мазісціна.

Адначасна балет на лёдзе «Снягурка» паставіў мастацкі кіраўнік ансамбля, народны артыст СССР Валянцін Уронскі на матывах Арамы А. Астроўскага. Мошна справацца аб трактоўцы вобразу Лелі, Мізіра, Кулава (на мой погляд, яна нагла б быць больш мякка, срымманай). Мошна шкадаваць, што не трапіў у балет з казкі добры мудры цар Берэндэй («Разгневаўся на нас Ярыла-сонца за астуду ў сэрцах людзей»), але ж тут свае складанасці — а як ён вырашыць гэтую думку, у балете на лёдзе? Без яе ж і Берэндэй не цар — статыст. І ўсё-тані другая спроба ўкраінскага ансамбля перанесці на лёд эсконцы харэаграфічны твор, які займае ўсе шасцідзесяць мінут першага аддзялення, баспрэчна, удала. У адрозненне ад першай, якая расчаравала міншай раўтара года назад.

Другое аддзяленне «60 мінут вакол свету» магло б стаць звычайным рэзю на лёдзе. Магло б, але не стала. Дзюкуючы таму, што разнастайныя па жанры нумары вырашаны свежа, арыгінальна.

Цікавая эпізодыка ў сцэны «Юкес» (С. Архэў, В. Пушкіна, Ю. Кашыраў) зусім не банальна, трыкі нечаканыя і дэрыкі. «Вальс-бастон» (Г. І. Тэпа) вытрыманы ў традыцыйна класічнай школы — і разам з тым су-

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

Тэмперamentны дуэт Лісі (майстар спорту СССР Т. Чарадава) і Лесавіка (Б. Чарадаў), якія эпізодычна выхад В. Пушкіна ў ролі Медеведзя, вельмі танец дэдука, тройкі, сонечны танец у славу Ярылы (заклі пошма на касцюмах і ў малюнку танца) — усё, што ў рэпетыцыі распадалася на фрагменты, раптам стала адзіным словам.

Усе працавала на спектаклі — нават невялікая прэстора за заслонай. Звычайны выхад з дапамогай цаневай пракцыі і падсве-

так ператварыўся ў яшчэ адну сцэнічную пляцоўку, якая стварае ўражанне перспектывы, — другі план для мазісціна.

Адначасна балет на лёдзе «Снягурка» паставіў мастацкі кіраўнік ансамбля, народны артыст СССР Валянцін Уронскі на матывах Арамы А. Астроўскага. Мошна справацца аб трактоўцы вобразу Лелі, Мізіра, Кулава (на мой погляд, яна нагла б быць больш мякка, срымманай). Мошна шкадаваць, што не трапіў у балет з казкі добры мудры цар Берэндэй («Разгневаўся на нас Ярыла-сонца за астуду ў сэрцах людзей»), але ж тут свае складанасці — а як ён вырашыць гэтую думку, у балете на лёдзе? Без яе ж і Берэндэй не цар — статыст. І ўсё-тані другая спроба ўкраінскага ансамбля перанесці на лёд эсконцы харэаграфічны твор, які займае ўсе шасцідзесяць мінут першага аддзялення, баспрэчна, удала. У адрозненне ад першай, якая расчаравала міншай раўтара года назад.

Другое аддзяленне «60 мінут вакол свету» магло б стаць звычайным рэзю на лёдзе. Магло б, але не стала. Дзюкуючы таму, што разнастайныя па жанры нумары вырашаны свежа, арыгінальна.

Цікавая эпізодыка ў сцэны «Юкес» (С. Архэў, В. Пушкіна, Ю. Кашыраў) зусім не банальна, трыкі нечаканыя і дэрыкі. «Вальс-бастон» (Г. І. Тэпа) вытрыманы ў традыцыйна класічнай школы — і разам з тым су-

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

Тэмперamentны дуэт Лісі (майстар спорту СССР Т. Чарадава) і Лесавіка (Б. Чарадаў), якія эпізодычна выхад В. Пушкіна ў ролі Медеведзя, вельмі танец дэдука, тройкі, сонечны танец у славу Ярылы (заклі пошма на касцюмах і ў малюнку танца) — усё, што ў рэпетыцыі распадалася на фрагменты, раптам стала адзіным словам.

Усе працавала на спектаклі — нават невялікая прэстора за заслонай. Звычайны выхад з дапамогай цаневай пракцыі і падсве-

так ператварыўся ў яшчэ адну сцэнічную пляцоўку, якая стварае ўражанне перспектывы, — другі план для мазісціна.

Адначасна балет на лёдзе «Снягурка» паставіў мастацкі кіраўнік ансамбля, народны артыст СССР Валянцін Уронскі на матывах Арамы А. Астроўскага. Мошна справацца аб трактоўцы вобразу Лелі, Мізіра, Кулава (на мой погляд, яна нагла б быць больш мякка, срымманай). Мошна шкадаваць, што не трапіў у балет з казкі добры мудры цар Берэндэй («Разгневаўся на нас Ярыла-сонца за астуду ў сэрцах людзей»), але ж тут свае складанасці — а як ён вырашыць гэтую думку, у балете на лёдзе? Без яе ж і Берэндэй не цар — статыст. І ўсё-тані другая спроба ўкраінскага ансамбля перанесці на лёд эсконцы харэаграфічны твор, які займае ўсе шасцідзесяць мінут першага аддзялення, баспрэчна, удала. У адрозненне ад першай, якая расчаравала міншай раўтара года назад.

Другое аддзяленне «60 мінут вакол свету» магло б стаць звычайным рэзю на лёдзе. Магло б, але не стала. Дзюкуючы таму, што разнастайныя па жанры нумары вырашаны свежа, арыгінальна.

Цікавая эпізодыка ў сцэны «Юкес» (С. Архэў, В. Пушкіна, Ю. Кашыраў) зусім не банальна, трыкі нечаканыя і дэрыкі. «Вальс-бастон» (Г. І. Тэпа) вытрыманы ў традыцыйна класічнай школы — і разам з тым су-

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

Тэмперamentны дуэт Лісі (майстар спорту СССР Т. Чарадава) і Лесавіка (Б. Чарадаў), якія эпізодычна выхад В. Пушкіна ў ролі Медеведзя, вельмі танец дэдука, тройкі, сонечны танец у славу Ярылы (заклі пошма на касцюмах і ў малюнку танца) — усё, што ў рэпетыцыі распадалася на фрагменты, раптам стала адзіным словам.

Усе працавала на спектаклі — нават невялікая прэстора за заслонай. Звычайны выхад з дапамогай цаневай пракцыі і падсве-

так ператварыўся ў яшчэ адну сцэнічную пляцоўку, якая стварае ўражанне перспектывы, — другі план для мазісціна.

Адначасна балет на лёдзе «Снягурка» паставіў мастацкі кіраўнік ансамбля, народны артыст СССР Валянцін Уронскі на матывах Арамы А. Астроўскага. Мошна справацца аб трактоўцы вобразу Лелі, Мізіра, Кулава (на мой погляд, яна нагла б быць больш мякка, срымманай). Мошна шкадаваць, што не трапіў у балет з казкі добры мудры цар Берэндэй («Разгневаўся на нас Ярыла-сонца за астуду ў сэрцах людзей»), але ж тут свае складанасці — а як ён вырашыць гэтую думку, у балете на лёдзе? Без яе ж і Берэндэй не цар — статыст. І ўсё-тані другая спроба ўкраінскага ансамбля перанесці на лёд эсконцы харэаграфічны твор, які займае ўсе шасцідзесяць мінут першага аддзялення, баспрэчна, удала. У адрозненне ад першай, якая расчаравала міншай раўтара года назад.

Другое аддзяленне «60 мінут вакол свету» магло б стаць звычайным рэзю на лёдзе. Магло б, але не стала. Дзюкуючы таму, што разнастайныя па жанры нумары вырашаны свежа, арыгінальна.

Цікавая эпізодыка ў сцэны «Юкес» (С. Архэў, В. Пушкіна, Ю. Кашыраў) зусім не банальна, трыкі нечаканыя і дэрыкі. «Вальс-бастон» (Г. І. Тэпа) вытрыманы ў традыцыйна класічнай школы — і разам з тым су-

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але вярнуцца, на прэм'еры, нечакана для сабе я ўвайшоў у старую мяку і сустрэўся ў ёй з дочкай Мароза і Вясны Снягуркай, зямной дзяўчынай Кулавай, вясёлым Лелем і добрым малодцам Мізіром. Салісты Г. Лісіцкіна, Л. Тэпа, заслужаныя артысты УССР І. Кручкова і Г. Тэпа селішыра захоплены спектаклем, а гэта не можа не перадацца гледцу. Часам забываеш аб тэхнічнай складанасці балета на лёдзе, так усё тут выконваецца лёгка, па-майстарску.

«Снягурка» да шэра-залатога фіналу «У свеце зорак» каларыя гама высакорданна, нават вытанчана. Тонка стылізаваныя нацыянальныя матывы ў касцюмах мастака Е. Гакбуш і А. Гарэлі. Наўдалае, на мой погляд, толькі ўбранне Кулава: на фоне шудоўнага, у старажытнарускім стылі, ўбранне дэдука з карэбалету ён выглядае безаблічым.

Прыносяць на рэпетыцыі балет «Снягурка» пачынуў мяне абыхваць. Але